

โรงเรียนชุมชนวัดจันทาราม หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) การกระจายอำนาจการมีส่วนร่วม เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ในการบริหารงานการศึกษาของโรงเรียน เพราะจะช่วยให้มีคณะบุคคลเข้ามา มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียน และบริหารจัดการโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ เช่น การจัดกิจกรรม การสร้างหลักสูตรอันเหมาะสมของท้องถิ่นที่ทันสมัยทันโลก ผสมผสานกับภูมิปัญญาของท้องถิ่น สอดคล้อง กับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน ทำให้เกิดการประหยัดการใช้ทรัพยากร ในด้านต่างๆ อาทิ ทรัพยากร บุคคล งบประมาณ เพราะทุกภาคส่วนร่วมพัฒนาโดยเข้ามามีส่วนร่วม ในความรับผิดชอบ เพื่อยกระดับ คุณภาพการจัดการศึกษา ผลจากการเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบ มีผลทำให้การจัดการศึกษาใน ท้องถิ่นดีขึ้น สอดคล้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและ สังคมที่ดี ข้อ ๔ หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ที่ระบุไว้ในข้อย่อย ๔.๒ ว่าในการบริหารกิจการ บ้านเมืองและสังคมที่ดี ควรจัดหรือส่งเสริมให้สังคมไทยอยู่*บนพื้นฐานของหลักสำคัญอย่างน้อย ๖ ประการ คือ

หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลัก ความคุ้มค่า คุ่มทุน โดยเฉพาะ หลักการมีส่วนร่วม เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้การบริหารงาน แบบมีส่วนร่วม เป็นเหตุผลที่จำเป็นต่อการบริหารโรงเรียน คือ

การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม เป็นเหตุผลที่จำเป็นต่อการบริหารโรงเรียน คือ

๑. ก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติงานที่มุ่งหวังความสำเร็จ
๒. กระบวนการตัดสินใจสามารถรองรับพฤติกรรมของบุคคลในโรงเรียนได้กว้างขวางและเกิดการ ยอมรับได้

๓. เป็นหลักการของการบริหารที่เป็นผลต่อการดำเนินการเชิงวิเคราะห์ด้วยเหตุผลเพื่อ การระดม ความคิด ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจได้

๔. ลดช่องว่างของระบบการสื่อสารในองค์กรและขจัดปัญหาความขัดแย้งได้

การปฏิบัติงานของโรงเรียนชุมชนวัดจันทาราม จะเป็นไปโดยการแบ่งหน้าที่การงานแต่ละ ฝ่ายตาม คำสั่งมอบหมายหน้าที่ การปฏิบัติงานตามคำสั่งเป็นลักษณะของการสั่งการ การประสบความสำเร็จหรือ ประสบความสำเร็จของงานในโรงเรียนเป็นสิ่งที่สามารถมีปัจจัยหลายอย่าง เช่น การทำงานเชิงบุคคลเป็น สำคัญ เป็นแนวทางซึ่งจะมีความสำเร็จ ที่เกิดขึ้นโดยการเสนอความคิด และร่วมกระทำ การจัดกระทำเพื่อ

โรงเรียนให้มีการพัฒนาและเร่งรัดจะต้องก่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วม โรงเรียนจัดให้บุคลากรมี ส่วนร่วมต่อกันถือความคิดเห็นในทิศทางของ

๑. ลักษณะของปัญหาหรือความต้องการที่จะแก้ไขหรือตัดสินใจ บนพื้นฐานของบุคคลที่รับรู้

๒. การเรียนรู้ว่าสิ่งที่เป็นความต้องการเพื่อแก้ไขหรือข้อมูลของปัญหาที่มีมาและอยู่ในทิศทางใด

๓. การนำเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา โดยเหตุและผลซึ่งเป็นการระดมจากความคิดบุคคล เอกสาร หรือข้อเสนอหรือข้อมูลต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม

๔. การประเมินผลลัพธ์ว่ามีความเป็นไปได้อย่างไรมีข้อจำกัดหรือมีความเสี่ยงอย่างไร และ

๕. การตัดสินใจของผู้บริหาร การหาทางเลือกในการตัดสินใจ เหตุผลของการตัดสินใจ และผลลัพธ์ที่ได้ ทั้งหมดเป็นสิ่งที่ต้องมาจากความคิดในบุคคลทุกระดับร่วมกันเสนอหรือให้ข้อมูลหรือวินิจฉัยเป็นมูลฐาน ทั้งหมดเป็นสิ่งที่ต้องมาจากความคิดในบุคคลทุกระดับร่วมกันเสนอหรือให้ข้อมูลหรือวินิจฉัยเป็นมูลฐาน

ขั้นของความสำเร็จที่ส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย

๑. การเรียนรู้ในกิจกรรมของตนหรือหน้าที่ของตนเองอย่างต่อเนื่อง เป็นผลต่อความรู้สึกรู้จักในการอยาก รู้ อยากเข้าใจ และอยากเข้าไปมีส่วนร่วม (เป็นการทำการบ้านเพื่อตนเอง)

๒. สไตล์การทำงานของแต่ละบุคคล เป็นโอกาสของการเลือกเพื่อให้ตนเองก้าวต่อไปหรือได้รับการสนับสนุน

๓. ความมีอารมณ์ที่มั่นคง

๔. การยอมรับจุดอ่อนของตนเอง หรือความบกพร่องต่าง ๆ ของตนเอง

๕. รู้ตนเอง (จุดแข็งที่มีอยู่หรือศักยภาพของตนเอง)

๖. มีความคิดเห็นในเชิงทะเยอทะยาน โดยเป้าหมายเป็นจุดนำทดลองเสี่ยงเพื่อความสำเร็จในงานของตนเอง

๗. สร้างข่ายงานได้ โดยมีการพึ่งพาต่อกัน ทั้งเพื่อน ผู้บังคับบัญชา หรือผู้ใต้บังคับบัญชา

๘. เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่มว่ามีขั้นตอนอย่างไร

๙. เรียนรู้ที่จะเจียบ เป็นแบบแผนการทำงาน